

POPIEŽIAUS MALDOS INTENCIJA BIRŽELIUI: UŽ SANTUOKAI BESIRENGIANTĮ JAUNIMĄ

Bendro gyvenimo kelionėje būna sunkumų, kartais pasitaiko ir konfliktų, tačiau verta rizikuoti. Viso gyvenimo kelionėje sutuoktiniai nėra vieni. Juos lydi Jėzus. Santuoka nėra tik visuomenės akivaizdoje prisiimtas įsipareigojimas, bet iš širdies kylantis pašaukimas. Tai sąmoningai visam gyvenimui priimamas sprendimas, kuriam reikia gerai pasirengti. Niekada to neužmirškite! Dievas svajoja, kad mes gyventume mylėdami. Ryžkimės meilei, kuri yra Dievo svajonė. Melskimės už jaunuolius, kurie rengiasi santuokai, krikščionių bendruomenės padedami. Teauga jie meile, dosnumu, ištikimybe ir kantrumu. Meilė reikalauja kantrybės, bet verta stengtis.

TĖVO DIENOS OKTAVA

Bernardinų bažnyčioje birželio 6–13 d. švenčiama Tėvo dienos oktava. Ta intencija Mišių liturgija vyks šikiadieniais ir šeštadienį 18 val., o sekmadieniais (birželio 6 d. ir 13 d.) – 17 val. Savo gyvų ir mirusių tėvelių bei senelių vardus galima užrašyti zakristijoje į specialią knygą.

BERNARDINŲ VELYKŲ KONCERTAS

Labai džiaugiamės galėdami Jus pakviesti į šiek tiek atidėtą Bernardinų Velykų koncertą, kuris įvyks birželio 6 d. 18.30 val. Jums giedos konkurso „Garbė Visagaliui“ laureatai ir tarptautinių konkursų laureatė Judita Leitaitė. Programoje skambės įvairių laikotarpių šventiškos krikščioniškos giesmės.

SAKRALINĖS MUZIKOS KONCERTAS „LUX AETERNA“

Birželio 14-ąją – Gedulo ir vilties dieną – visa šalis minės 80-ąsias tremties pradžios į Sibira metines.

Šiai dienai paminėti kviečiame į ansamblio „Lietuva“ premjerą „Lux Aeterna“.

Birželio 14 d. 18.30 val. Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčioje skambės sakralinės muzikos programa, prisodrinta šviesos bei profesionalų pripažinimą pelniusių kūrinių. Koncertą atliks valstybinio ansamblio „Lietuva“ choras ir orkestras kartu su talentingomis solistėmis Dovile Kazonaite (sopranas) ir Aiste Benkauskaitė (mecosopranas).

„Lux Aeterna“ išvertus į lietuvių kalbą reiškia Amžinąją šviesą. Ji dega žuvusiems tremtyje, suteikia viltį, tikėjimą bei simbolizuoja sielos kelionę į dangų – amžinąjį gyvenimą.

Koncerto dalyvių skaičius ribotas. Prašome atvykti su apsauginėmis veido kaukėmis ir laikytis visų saugumo reikalavimų.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 9–11 val., 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija
įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita
Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas
įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji
sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

BERNARDINAI

Nr. 809

ŠVČ. KRISTAUS KŪNAS IR KRAUJAS (DEVINTINĖS)
TĖVO DIENA

2021 birželio 6 d.

*Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus, –
sako Viešpats. Kas valgys tą duoną – gyvens per amžius.*

Jn 6, 51

EVANGELIJA (Mk 14, 12–16. 22–26)

Pirmąją Neraugintos duonos dieną, kada aukojamas Velykų avinėlis, mokiniai sako Jėzui: "Kur paruošti tau Velykų vakarienę?"

Jis išsiunčia du mokinius, tardamas: "Eikite į miestą. Ten jus sutiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Sekite iš paskos ir, kur jis nuves, sakykite namų šeimininkui: 'Mokytojas liepė paklausti: Kur man skirtoji menė, kurioje galėčiau su mokiniais valgyti Velykų vakarienę?' Jis parodys jums didelį aukštutinį kambarį su baldais. Ten ir paruoškite mums". Mokiniai išėjo ir

nuvyko į miestą. Jie rado visa, kaip buvo sakęs Jėzus, ir paruošė Velykų stalą.

Bevakarieniaujant Jėzus paėmęs duoną sukalbėjo palaiminimą, ją laužė ir davė mokiniams, tardamas: "Imkite, tai mano kūnas!" Paėmęs taurę, sukalbėjo padėkos maldą, davė jiems, ir visi gėrė iš jos. O jis jiems tarė: "Tai mano kraujas, sandoros kraujas, kuris išliejamas už daugelį. Iš tiesų sakau jums: aš jau nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje".

Pagiedoję himną, jie išėjo į Alyvų kalną.

DEVINTINIŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Iš 24, 3–8: *Tai kraujas sandoros, kurią su jumis sudarė Viešpats*Ps 116. P.: *Išganymo taurę pakelsiu, Viešpaties vardą kartosiu.*Žyd 9, 11–15: *Kristaus kraujas nuvalys mūsų sąžinę*Mk 14, 12–16. 22–26: † *Tai mano kūnas, tai mano kraujas*

Pranciškus: Eucharistija yra atminties sakramentas

„Atsimink“, sako Dievo žodis kiekvienam iš mūsų. Atsiminti tikėjimui yra tai, kas vanduo augalui. Be atminties tikėjimas negali augti. Atmintis yra svarbi, nes leidžia likti meilėje, nešiolioti meilę širdyje, nepamiršti, jog esame mylimi.

Ir vis dėlto šiandien šis mums Viešpaties duotas unikalus sugebėjimas yra nusilpęs. Kasdieniame skubėjime jaučiamės užversti įvykiais ir žmonėmis. Ieškodami naujų paskubomis verčiame puslapius, tačiau jie nepalieka atsiminimų.

Taip, deginant atsiminimus ir liekant akimirkoje, rizikuojama likti paviršiuje, vienam kitą keičiančių dalykų sraute, be gylis, be pločio, kuris mums primintų kas esame ir kur einame. Išorinis gyvenimas tampa fragmentuotas, o vidinis sustingęs.

Eucharistijoje Viešpats, „gyvoji duona“, yra nuolankus maistas, kuris gydo mūsų atmintį, sergančią skubėjimu. Eucharistija primena Dievo meilę mums ir tai, kad Dievas yra mūsų stiprybė

ir mūsų atrama. Eucharistinis priminimas – ne abstraktus, ne žodinis – mums yra gyvas ir guodžiantis Dievo meilės ženklas. Eucharistijoje sudėti Jėzaus žodžiai ir veiksmai, jo Velykų skonis, jo Dvasios kvapas. Ją priimant į širdį įsispaudžia tikrumas, kad esame jo mylimi.

Eucharistijos mumyse lūpdoma atmintis yra dėkinga, nes atpažinome save kaip mylimus ir Tėvo pamaitintus vaikus. Tai išlaisvinanti atmintis, nes Jėzaus meilė yra atlaidi, gydanti praeities žaizdas, ištvirtų ir gautų nuoskaudų atsiminimą. Tai kantri ir drąsinanti atmintis, nes žinome, kad priešiškuose Jėzaus Dvasia išlieka su mumis, kad Viešpats su mumis ir sunkiausiam kelyje.

Eucharistija taip pat primena, kad nesame atskiri, bet esame kartu kaip kūnas. Jėzus mus sukviečia, kad kartu jį priimtume ir dalintumėmės. Eucharistija nėra sakramentas „tik man“, bet mums, Dievo tautai. Dėlto Eucharistija yra ir vienybės sakramentas, vienybė yra Eucharistijos šerdyje, ji gydo ambicijų užvaldyti kitus, pasiimti viską sau, skleisti nesantaiką ir kritiką. Eucharistija moko džiaugtis, mylėti be varžybu, pavydo ir apkalbų.

„Dalyvaudami Eucharistijoje šloviname ir dėkojame Viešpačiui už šią aukščiausią dovaną: gyvąją savo meilės atmintį, kuri iš mūsų lūpda vieną kūną ir veda vienybėn“.

Popiežius Pranciškus

Birželis – Švč. Jėzaus Širdies mėnuo

Birželio mėnuo skiriamas Švč. Jėzaus Širdies garbinimui. Šį mėnesį, trečiąjį penktadienį po Sekminių (šiemet – birželio 11 d.), minima Švč. Jėzaus Širdies šventė, taip pat kasdien laikomos šiam tikslui skirtos vadinamosios birželinės pamaldos.

Pamaldumas Švenčiausiajai Širdžiai – ypatinga pamaldumo Jėzui forma. Švenčiausio-

sios Širdies pamaldumas – tai pamaldumas garbingajai Jėzaus Kristaus Širdžiai, kuri atspindi ir primena Jėzaus meilę mums, Jo jautrumą ir gerumą. Galime sakyti ir taip – tai pamaldumas Jėzaus Kristaus Meilei, apie kurią primena ir kurią atspindi Jo Širdis. Širdis vaizduojama sužeista, o matoma žaizda primena mums apie nematomą Jo meilės žaizdą.

Birželio I-ąjį sekmadienį minima TĖVO DIENA

šventimo, nes junta augantį poreikį paklusti gyvajam Dievui. Tėvai pasikviečia savo sūnų bei dukrą ir drauge taria „Tėve, mūsų“ maldos žodžius... Vaikai neakli. Jie mato tikras permainas, vykstančias jų namuose, ir jiems tai – geriausia pamoka.

Iš tėvų – lyderių, kurie stengiasi Kristaus tarnystės dvasia persmelkti kasdienybę, – bus pareikalauta ištvėringos kantrybės. Jie kels širdis aukštyn ir su pasitikėjimu atras raktą į Visagalio Tėvo Širdį. Joje atpažins savąją vertę. Šį dangiškojo Tėvo planą iš dalies atskleidžia rašytojas G. McDonaldas: „Tėvas pasidalins su jais savo gyvenimu ir prigimtimi – padarys juos stiprius, kur Jam svarbi jėga, švelnius ir gailėstingus kaip ir Jis yra švelnus ir gailėstingas; piktus kaip ir kur Jis pats yra piktas. Net ir nereikšmingos valdžios srityje Jis suteiks jiems tokią pačią galią, kurią turėjo Jėzus gyvendamas žemėje, kuris gyveno tobulo vyro gyvenimą ir kurio darbai buvo tobulo žmonijos darbai... Kai pradėdame galvoti su Juo, kai sūnaus ir tėvo norai sutampa, kai sūnaus darbai yra tokie patys kaip tėvo, tuomet jis yra tėvo sūnus, tuomet esame Dievo sūnūs. Niekas, išskyrus vaiką, negali tapti sūnumi. Čia kalbame apie dvasinę brandą; tik tapęs vyru, vaikas iš tiesų ir besąlygiškai yra sūnus.“

Švęsdami tėvo šventę ir sveikindami šeimų galvas (1 Kor 11, 3), suprantame, kad daugelio vyrų ir tėvų netikėjimo nuodėmėmis sužeistą savimonę gali išgydyti tik Kristus, kuris kviečia vyrus, žmonas ir vaikus ateiti pas Jį (Mt 11, 28). Kai šis kvietimas vykdomas, situaciniai, būdami Jo artumoje, pirmiausia negali neatgailauti dėl padarytų klaidų. Jie vienas kito atsiprašo ir atleidžia nuoskaudas. Jie skuba prie Dievo gailėstingumo šaltinio, kuris yra Susitaikymo sakramentas. Jie sekmadieniais (be svarbios priežasties) nebepraleidinėja šv. Mišių

iš Bernardinai.lt archyvo